

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια όκτακόσια κι' ένεννιάξήν,
στέφανον λαχάνων ή πατρις άς πλέξη.

Έτος άριθμούμεν δέκατον και τρίτον
κι' έδρα μας ή χώρα τών άρχαιοτάτων.

Τών δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ γ α ε ι ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τ ά ξένα όμως μέρη—δ έ κ κ φ ρ έ γ γ α και 'σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εύμούσου σελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπη
προς δύο εκκοσφραγχα, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Έκτι του Νοεμβρίου και δέκατη,
μās ήλθε τέλος πάντων τό Παλάτι.

Έξηντάξή και πεντακόσια,
τών Βουλκήφων παρλόρ' ή γλώσσα.

Έρχομός του Βασιληά μ' όλη του την φαμελιά.

Ήλθες ήλθες, Βασιληά μας και Κορώνη μας χρυσή...
προσκυνώ και μεγαλώνω την Μεγαλειότητά σου,
κρίμα κρίμα που δέν ήσουν 'σ'α μνημόνευα και εσύ
'μπρος 'σ'α κήλυβα να κλήρης εύλαβώς τή γέννατά σου.

Κρίμα κρίμα που δέν ήσουν λεβεντιάς να στήσης τάρους,
κι' έχασκαν οι Παρισιάνοι κι' αναστήκωναν τής ράχαις
έταν σ' έλεεπαν να κόνης και τραπεζία σ'ε ζωγράφους,
που πολέμους ζωγραφίζουν και στρατόπειδα και μάχαις.

Κάθε τόσο σουρτα φέρτα και τρεχάματα περίσσια
κι' εύχάλασαν τά Παρισία,
σόν ήπηγες και 'σ'της Σάρας τής Μπερνάρ τό κωμαρίνι
κι' έκρήλεψαν θεατρίναις κι' έκρήλεψαν θεατρίνοι.

Κι' έδω μέσα και 'σ'α ξένα δέν 'συχάζεις και κομμάτι,
πάντα βάσανα και κόποι, πάντα σιχίεις διπλωμάτη,
μυστικά 'σ'όν Γκολουβέρση, μυστικά και 'σ'όν Φραγκλαχο,
για να εκής τόν Φερδινάνδο και τόν κάθε Βασιλοσκο.

Σοδακάν τα φυλλοκάρδια τών Ρωμηών ή συμφοραίς
κι' άλλοι λέν πως μαγευτεύεις συμμαχίας σοδαράς,
κι' άλλοι λέν πως παζαρεύεις τό Παλάτι τής Κερκύρας,
έκπαιν τής Έλισσιόειτ, τής γνωστής Αυτοκρατειρας.

Κάν για 'μεις κουβένταις κάνεις, καν καζάρια για Παλάτι,
μέ τής βζιταις έκίνας κατατρέμαζαν τά κράτη,
κι' έφορώθησαν οι Πρέσβεις 'σ'όν Μινιστρο μας ξανά,
που τ ά τόσα μεγαλεία του τ ά βγάζουσε ξανά.

Του διαδέλου τούς Φραντζέζους και τούς θρήσκους Γουκοπαδρους...
δέν άφίνου συμμαχία να γενή με τούς Μαγιάρους,
κι' άπεκνήρυσ' έπίσημως την Τριπληή ή Κορδονού
να 'συχάση για πάντα τόν Μπουρε και τόν Όνου.

Ήλθες ήλθες, Βασιληά μας και Κορώνη μας χρυσή,
τά Παλάτια τών Μαγιάρων άς γενούν και κτήματά σου,
κι' έτσι ναχρη δέν κονάκια 'σ'της Κερκύρας τή νησί
κι' ό λαός να μεγαλώνη την Μεγαλειότητά σου.

Φαδουλής και Περικλέτος, ό καθένας νέτος σκέτος.

Φ. — Έπερτα φιλή βροχούλα
κι' έμαζεύτηκαν πολλοί
μιάς 'σ'την έρσην Βουλή
για να 'δούν την Θεοφρούλα.

Κουβεντάζουμε ... φωνάζει
ό Ντελιχ; με λεβεντιά,

85

κι' ἀπ' τὴν ρεϊνγκότα βγάξει
ἓνα μάτσο μὲ χαρτί.

Κι' ἔτραξε κι' ἐγὼ σιμά του
καὶ ἄκαρφαλως ἔστο βήμα,
κι' ἄρχισε τὸ μάθημά του
καὶ τὴν τακτικὴν τοῦ λίμα.

ἂ Ἀνοιγεῖ νιόν σταθόν θριάμβου καὶ τιμῆς,
κι' ἂν ὁ γνωστός συμβιβασμὸς παρίεμναι ἰκκρημῆς,
ὅμως οἱ φαῦλοι δαναισταὶ πρὸς λύπην μας μαγᾶλην
ἔλιπταν εἰς τὰς θέρμας τὸν καθόνον ἦτο θίρος,
πλὴν μόλις ἐπανέκαμψαν ἀπὸ τὰς θέρμας πάλιν
θέρμη κακὴ τοὺς ἐπικαιεὶ καὶ περὶ τὸς ἀκαίριως.

Καὶ θερμανθίντες εὐτω πᾶς ἐπάνω ἔσας προτάσεις
διέκοψαν τοῦ ζήλου μου τὴν θέρμην ἀποτόμως,
ὅταν ἐξαίφνης πονηραὶ μᾶς ἦλθαν περιστάσεις
κι' ἐπάγωσε τὰ μίλην μας ὁ τοῦ πολέμου τρόμος.
Τοῦ στόλου δὲ καπνίζοντος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
κίνασι κι' ὁσμὴ καπνίσματος ἐγύθη ἑστὸς ἀέρας,
ἐκεῖνο δὲ τὸ κάπνισμα παντοῦ διαλαλήθη
κι' ἀπὸ μὲν πρᾶγματικῶς ἔβρον αἰγμᾶς καὶ κόψεις,
καὶ τότε κι' ὁ συμβιβασμὸς εἰς νέρη διελύθη,
δὲ δὲ καπνὸς ἐμάυρισε τὸν δαναϊστῶν τὰς ὄψεις,
καὶ δὴ καταμυντζούρωσε φρικτοῦς ἀπατηθῶνας
καὶ νῦν καὶ ἑστὸς αἰῶνας.

Οὐχ ἦττον ἐγγραφα κανεῖς δὲν πρέπει νὰ ζητήσῃ,
μηδὲ τὴν πίστιν τὴν καλὴν νὰ διαμφοιθητήσῃ,
ἔσας χεῖρας ἐμπιστεύθητε τοῦ γαιῶρου Θεοδώρου,
Ποντίφηκος ἡμῶν,
τώρα δ' ὄπσταν, κύριοι, κατόπιν φθινοπόρου
παρίεμται χειμῶν,
χωρὶς κανὲν δικαίωμα ποσῶς νὰ θυσιάσωμεν
χάριν μηχανερρῶων,
βεβζίως θὰ φροντίσωμεν νὰ δικταπλασιάζωμεν
τὴν στίβαν τῶν ἐγγράφων,
ὡς ποῦ βρονὸν πανύψηλον νὰ γίνῃ σὰν τὰς Ἄλπειες
μὲ τὰ ἑδικὰ μας ἐγγραφα καὶ τοῦ Σκουζὲ τῆς νότιας,
καὶ ἔστω χαρτοβασιλίον νὰ στρίψῃ κάθε κάλπης
κι' εἰσι νὰ μείνου ἀκυδοὶ καὶ γῆνες καχηνότης.

Κατόπιν καταπαύσαντος ἐκεῖνου τοῦ καπνοῦ,
περιφανοῦς θεάματος καὶ μάλιστα τερπνοῦ,
ἦλθον εἰς συνινόησιν μαζὶ μὲ τὰς Δυναμείας
κι' ἡ Δύσις ὅλη μ' ἔλεγε: «Θεόδωρε μὴ σπείσης
ἀνθρωποκτόνον πόλεμον ἄλλοτς νὰ κάμῃς
καὶ μῆτε τὴν παγκόσμιον εἰρήνην νὰ σκελίσῃς.»
Κι' ἐγὼ δὲν τὴν ἐσάλευσα καθέλου, πατριώται,
ὡς τὸν καιρὸν τὸν τότε,
καθ' ὃν σπαράξω καὶ σπριγῶν ἰς πῶσαν κατακτῆσιως
ἔσπαθῶσα μὲ λύσανα,
κι' ἐρριψα κατὰ πρόσωπον τῆς ἀνομιμένης Δύσεως
τὴν χεῖρ᾽ τὴν κοπιόταν.

Καὶ τότε—ποῖα σύμπτωσις!—καθὼς γνωρίζουν ὅλοι,
ἐκάπνιζαν ἔστων Πειραιᾶ τῆς Δύσεως οἱ στόλοι,
καὶ τώρα πλῆον τῆς μιᾶς ἐκάπνιζ' ἔδομαδός
ἔστων ὄρμον τὸν Φαληρικὸν ὁ στόλος τῆς Ἑλλάδος.
Καὶ τότε μπόλικος καπνός, πολὺς καὶ σήμερα,
ὄλα καπνός καὶ χιμάρια.

Αἱ κεφαλαὶ μας ἐπαθον παντοίως παρακρούσεις,
τὸ δὲ κοῖνον μὲ τὴν φρουρὰν τῆς φίλης πρωτεύουσῃς
βλῖπον ἐκεῖνου τοῦ καπνοῦ τὰς μελανὰς τολύπας
ἐξίχνα προσωρινὰς τὰς μαύρας τοῦ τὰς λύπας,
οἱ δὲ ψαρᾶδες ἔπιαναν τὰ ψάρια καπνισμένα
καὶ τᾶχαν σὰν χαμίνα.

Κατόπιν μ' ἀπνοχόλησι κι' ὁ νῦν Μητροπολίτης,
κατόπιν μ' ἀπνοχόλησι καὶ τῶν Κρητῶν τὸ δραμα,
καθόνον, ὡς γνωρίζομεν, οἱ κἀποῖνος τῆς Κρήτης
εἶναι λαὸς ἐμῶφυλος κι' ἐμῶδρηκος σὺνάμα.
Κατόπιν τοῦτου καὶ τὸ Σ κ ρ ι π ἐνήγαγον εἰς εἰκήν
ὡς γράψαν τὴν διάλυσιν τῶν μνηστῶρων τῆς Μαρίας,
καὶ τῆς Χαλιέπας ἐξέκαλος ἐξήτουν τὴν συνθήκην,
ἡ δὲ Χαλιέπα, κύριοι, κατὰ πληροφορίας
κἀπου τῆς Κρήτης καίται,
νομίμω δὲ πῶς εὐτω
κι' ἡ σύμβασις καλεῖται
ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτου.

Κατόπιν θέρυθος πολὺς ἠκούσθη κι' ἐπιπόλιος,
κατόπιν ἦλθε κι' ἡ σφαγὴ τῆς κόμης Ἀνωπόλειος,
καθ' ἣν θαρρᾶ πῶς ἐψῆσαν καὶ κέποιον ἰερέα,
κι' ἡ κνίσια τὸν Ἀσσημητην μαγᾶλως τὸν ἐρίθισε,
καὶ τὸν Σκουζὲ προσκάλεσε νὰ εἶπῃ ἔστων Φαληρία,
δὲ δὲ Μίνιστρος μετ' αὐτοῦ σπονδάς φιλικὰς ἔθωσε.

Κατόπιν ἔδωσε κι' αὐτὸς τοῦ Τουρκλαᾶ τραπίζι
μετὰ χρυσῶν κανιστῶων,
κατόπιν ὅμως ἄρχισε κι' ἡ Πύλη νὰ πείσῃ
μὲ νότασι τὸν Μίνιστρον.
Κατόπιν ἀντεπίσει κι' ἐκίνησε τὸ Ντιβάνι
τῆς Πύλης τῆς Ψηλῆς,
κατόπιν δευτέρως καπνός ἔστω Φάληρον ἰεράν,
ἄλλ' ὄχι καὶ πολὺς.

Κατόπιν ὅμως κι' ὁ καπνὸς ἐκίνοσε διελύθη
ὡς τὸν καπνὸν τὸν πρώτον,
κατόπιν τὰ περιέργα τῶν περιέργων πλήθη
ἄλλήλους διηρῶων
τί κι' ὁ καπνὸς ὁ δευτέρως τοῦ στόλου νὰ σημαίνῃ.
ἄλλ' ἔμενε μυστήριον, τοιούτον καὶ θὰ μείνῃ.

Κατόπιν εἶδα τὸν Χαμίτ δι' ἀνοικτῆς παλάμης
εἰς πᾶσαν διακοίνωσιν σπουδαίαν ν' ἀπαντᾷ,
κατόπιν παρεκάλεσε τὰς φίλας τὰς Δυναμείας
φρουρὸς κι' ἐγὼ νὰ στίκωμαι ἔστων Πατισαχῶ κοντὰ,
καὶ τὴν σπειτὴν εἰσθόμεναι Μεγαλειότητά του
νὰ τὸν ἀφήσων πρὸς καιρὸν ἀρτιμελιᾶ κι' ἀκείριον,
ἐρ' ὅψ κι' ὁ φίλος Πατισαχῶ θὰ στείλῃ τὰ παυτὰ του
εἰς τῆς Κορδόνας τὸν λαίμωρον νὰ γίνου περιέραιον.

Κατόπιν ἡ φίλις μας στερρῶς ἐκτραϊωθῆ,
κατόπιν ἴδαμεν μακρῶν γιλόσαν νημέλια,
κι' ὡς τὸν καπνὸν ἀντάλλαγμα Χαλιέπα μᾶς ἐζῶθη
καὶ ταῦτην ἀνωμάσταν Κρητῶν αὐτονομίαν,
μαγᾶλως δ' ἐγαλιέταιον ἀντίπαλοι χαλιέδες
καὶ τοῦ Χαμίτ Νιζάμησις μᾶς εἶπαν καὶ λακίδες.

Κατόπιν ἠκολούθησαν τῆς νίκης αἱ τιμαὶ,
μὲ τὴν Χαλιέταν δ' ἡ πατρις ἐπέτα πρὸς ἐμὲ,
κι' ὑπὸ Ναρκίσιον μορφήν παγκάλου Μιστριώτου

τὴν νίκην διατρέψω,

καὶ τὴν φαλάκρην τὴν σοφὴν τοῦ γέρο-πατριώτου
λαχάνος ἑσπεράσω.

Κατόπιν Ἀστυφύλακες μὲ τὸν Μπακίρακτάρη
ἔχρησαν τοὺς Κρητικούς μὲ χαλεπὸν στηλιχάρι,
κατόπιν ἔπρε κι' ἔδωσε τοῦ Θεωδωράκ' ἡ γλώσσα
κι' ἴσος πρὸς ἴσον ἔκθισα 'στὸν Πατισάχ καρσί,
προσέθη δ' ἡ παγκόσμιος εἰρήνη προσηγώσα
κι' ἰθὺς πευσε τὴν κάρην μου καὶ μούσε μὲ ἰλ μ ε ρ σί.

κατόπιν ἀνεκάλυφα περίσσευμα πολὺ
ἔρχισε τὰ γαυγίσματα κάθε πιστὸ σκυλί,
ἔ' ἴδα πὼς ἐπέρισεσε πατριωτῶν ἀλήθεια,
κακοσύνη κι' ἀρετὴ καὶ σύνεσις κι' ἐμβριθεία,
καὶ χερσὶ ἐγκράτεια κι' εἰκονομασίας οὐστρός,
κι' ἐχέσειεν μαλάκνους, ὡς λέγει κι' ὁ Μίνιστρος,
ὅλος ὁ κόσμος ἔλεγε χωρὶς νὰ χωρατεύη
ὡς τὸ Κορδόνι καὶ μὲν φθάνει καὶ περισσεύει.

κατόπιν τὸ περίσσευμα τὸ τρεῖς ἀναθεῖα το
ἦτο πάλιν ἔλλειμμα κι' ἐγέννη' ἄνω κάτω,
ἦτο περίσσευμα δὲ κι' ἔλλειμμα
ἦτο συχνὸν μου μέλημα,
κι' εἰς ἀρθμούς ἐισθῶν,
μ' ἐκείνα ταλανίζομαι,
καὶ μεταξὺ τῶν δύο
στίχοι καὶ βασανίζομαι.

κατόπιν τὸ περίσσευμα σωστὸν θὰ σὰς τὸ βγάλω
ἐφ' ἑσέως εἰχως ἄλλο,

ὅν ἔκον θὰ ταχθῇ 'στοῦ Κορδονά τοῦ θέλημα
ὅν μόνον τὰ κεφάλια μας ἔμπορὸν νὰ βγάλουν ἔλλειμμα.
κατόπιν βελτιώσω μ' ἐκίντησον κινισοί
καὶ τὸν ὄσπιον ἦθελα νὰ λειψῶν εἰ σαμεί,
τρίμω μῆκος τοῦ σαμείως ὄσπιων ἐλαττώνω

δεχθῶ παρὰ τῶν δανιστῶν χαλάζας προπόνων,
κι' εἰς νίαν βελτιώσω εἰσέθη λαβωρίθους,
κι' ἀπὸ τοῦ κλάδους ἔλεως
ἠγάπησα πλείστορον εὐπίπτους ἐρεθίθους,
φρακὰς καὶ φασόλους.

'Ἄλλ' ἴσως ὁ μακάριος καιρὸς νὰ μὴ βροδῶν,
καθ' ὃν ἡ Ρωμηοσύνη

θὰ τρώγη μόνον ὄσπρια μὲ πάθος λαίμαργίας,
καὶ μὲ τάποτιλέσματα τῆς ὄσπριοφαγίας
θὰ προμαχῶσωμεν κι' ἐμεῖς ἐν μέσῳ τῶν ἀγῶνων
καὶ θὰ διεκδικήσωμεν τὰς κτήσεις τῶν προγόνων.
Μὲ ταύτην τὴν παρήγορον τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα,
ποῦ σὰν βροντόφωνον ἔχει 'στάς ἀκούας μας μίλος,
ζητωκραυγῶ σήμερον Κορδόνι καὶ πατρίδα
κι' ὁ λόγος πέρνει τίλος».

Εἶπεν αὐτὰ, βρὲ Περικλῆ, κι' ἴσχυωσαν κεφάλι
τῆς Ἀντιπολιτείας; ὄσπριοφραγίαι μεγάλοι,
καθεὶς μὲ τὸ μπουλούμι τοῦ 'στοῦ μετερίζι' βγῆκε
κι' ὁ Μπρόφρας τῶν Κορδονικῶν τὸν ἐλαβόλο του ἔβριξε.
Καὶ πρῶτος πρῶτος χήμηξ μετὰ φωνῆς μεγάλης

ὁ καπετάνος Ράλλης,
ὡσὰν νὰ λίμε δηλαδὴ ὁ καπετάν Ζηρκάδας,
καὶ μὲ σαλιάρια ἔραβηξε 'στὸν γέρο τῆς σαματάς,
ὁ Δεληγιώργης ἐπειτα πολὺ πολεμικός
σὰν Παππαδόμης ἔξομα καθ' ὅλης τῆς ἀγέλης,
κι' ὁ καπετάνος Κωνσταντῆς ὁ Προσέυτικὸς,
ὡσὰν νὰ λίμε δηλαδὴ ὁ καπετάν Νταβέλης,
Μὰ βλέπω καὶ τὸν Στεφανῆ, τὸν καπετάν Σκουλοῦδη,
ὡσὰν νὰ λίμε δηλαδὴ τὸν καπετάν Βασιλέα,
πέρνει κι' ἐκείνος ἐξέφρα πολεμικοὶ πράγῳ
καὶ ρίχνεται μὲ τοὺς λοιποὺς 'στὴν ὄσπρια Θεωδοῦλα,
καὶ ὄς του κι' ἐκπορώνετο μὲ καπετάνο νάξια
κι' ἐλάμπανε τὰ γένημα τοῦ 'στοῦ στίχου σὰν τσαπακία.

Ἔβγαλε τὸ κουμπόρι του κι' ὁ Ἰωάννης ὁ Κορριάτης,
ὁ Λαπειωτῆς; ὀλαθὴ, νταῖς; ἱπανκατάτης,
καὶ τὴν Βουλὴν τραμάζει
καὶ δονατὰ φωνάζει:
«Γιαμὰ θὰ γίνω ξαρινικό,
γιαμὰ θὰ κῆνω φονικό,
γιαμὰ θὰ ριζώ σμάρκο,
βέρρο καὶ θ' ἀμύλωρω.»

Στάσου, τοῦ ῥάναξ κι' ἰγώ, χίλιχ καλά νὰ λάχης,
Κόντε μου, τὰ κουμπόρια σου με τί γεμάτα τάχεις;
Κι' ὁ Θεωδωρῆς ἔλεγε: «βρί οὐρτε ἰστά κομμάτι
καὶ μὴ ἴσταν Μπρούρα τῆς Βουλῆς γουρλώνετε τὰ μάτι,
γιὰ σὰς δὲν ἔγω τούτρουκα καὶ ῥόβου καρδουκίτι,
ἰμένα μόνο μ' ἔσκιζε κῆπος; πὺ τὴρα λείπει....
φαντάσου νὰ ζωντανέιαι κι' ὁ ἄνογι τοῦ στόμα του,
οἶδε ἴσχωρίσταν τρεῖς φοραὶς καὶ πούπουλο τὸ χωμα του.»
Καὶ τότε τῶν ὀπλαρχηγῶν ἰχμητῆς τάσκιρι
ἴσταν ψυχογιῶ τοῦ Θεωδωρῆ, ἴσταν λιγορὴ πυχγιήρη,
καὶ τοῦ ζητοῦσε τὰ χαριτὰ τοῦ Κρητικῶ ζητήματος,
κι' ὁ ψυχογιῶς τοῦ Θεωδωρῆ προσήλ' ἰπὶ τοῦ βήματος.
Κι' ἰγώ τοῦ; λέει, βρι παυόζι, κῆθῶς τὸν καπετάνο
τὴν χάρι δὲν σε; κῆνω.

Γιὰ τὴν διπλωμακτία μου μὴ βράζει σκελίτι,
κι' ὄπως ὁ γέρος τὰ χαριτὰ τῶν δονατιστῶν τὰ κρῶδι,
ἔσαι, μωρέ, κι' ὁ ψυχογιῶς χαριτὰ δὲν καταθίτει,
ἔσπληνεῖ ἰσῆς νόταξ του καὶ τὸ μουστάκι στρίβει.
Κι' ὁ Θεωδωρῆς ἴστα λόγιχ του φουρκίστηας πολὺ
κι' ἀπὸ ταυτὶ τὸν τραβῆζε καὶ τίτοια τοῦ ἰμιλί:

«Ζάλαξ μούφρες πολλὰς,
βῆλθηκας νὰ με τραλάνης,
δ,τι λέω νὰ μὴ λίσ,
δ,τι κῆνω νὰ μὴ κῆνης.»

«Τὴν δουλειὰ σου νὰ κуттξ;
κι' ἄν ποθῆς νὰ σ' ἀγαπῶ,
πριν ἰμιλῆς νὰ μ' ἰρωτῆς:
«Μπάρμπα, πῆς μου τί νὰ πῶ.»

«Κι' ὅταν ἔρχεται Βουλὴ,
ψυχογιῶ μου παραλῆ,
διπλωμάτης νὰ μὴ εἶσαι,
τσιμουσιὰ νὰ μὴ προφίρηξ,
καὶ τῆς νόταξ ν' ἀπαρηθῆσαι
καὶ νὰ γίνεσαι παγκιήρης.»

«Κι' ὅταν ἴ Βουλὴ δὲν εἶναι,
τότε, διπλωμάτη θίς,
τὸν παγκιήρη νὰ ξεγῆνης
καὶ τὸν Ἄνωτὸ νὰ κῆνης.»

Κι' ὁ ψυχογιῶς ἰφάναξε μὴ χυλαμένο χρώμα:
«γέρο παππού, συγῶρα με καὶ δὲν ἄνοιγο στόμα»,
κι' ὁ χυλασῶς ἰκόπασε καὶ τῆς Βουλῆς ἴ θύελλα
κι' ἰγίμιος τὸ πάτωμα μὴ σάλιχ καὶ μὴ πύελα.
Π.—Μὰ δὲν ἀρίνει; μὴ στιγμὴ κι' ἰγώ νὰ σοῦ ἰμῆλωσω;...
μ' ἰλύσασξες καὶ σῆμερα κι' ἰλιθὶ νὰ σὲ βυλῶσω.

**Τραγοῦδία παλαδῆ
μ' ἀσίκικο χαδῆ.**

Δ'.

Λάμπου ἴσταν ἴλιρ τὰ βουὰ, λάμπου καὶ τὰ λαχάδι,
λάμπου κι' οἱ Ντελιγιάννης, πούδου τὰ τῶσα χῆθῆξ
καὶ τὰ χρυσὰ παράσχη καὶ τοῖς Μεγαλοστῶρους

καὶ χορτασμένοι παραλῶου τοῦς νηστικῶς τοῦς μαύρους.
Κι' ὁ Θεωδωρῆς ἔσκούξι κι' ὁ Θεωδωρῆς σκούξι:
«ἀπόψε μὲς ἴσταν ὄπνο μου μοῦ ἴφῆνης πῶς εἶδῃ
τὸν Γερμανὸν τὸν Καίξερ, ἰκῆνιου νὸν γρουσούλη,
κι' ἰφουκῶνε ἴσταν χίρι του μὴ τρίκοπη λειπία.
Μ' ἰσίμωσε καὶ μούλεγε: «κούρ Θεωδωρῆ, ποῦ λάμπεις,
Γλα καὶ σὺ μὲς ἴσταν Τριπλῆ γιὰ κῆλυμα μῆς νῆμης;
Καὶ τὸν Ουμβέρτο κῆτταξ γεμάτο τοιριμῶνα
μὴ μὴ κῆρα τρίχορθῆ καὶ τρία μακαρόνια.
Μ' ἰσίμωσε καὶ μούλεγε μὴ μὴ ρωνή μῆρος:
«Τριπλῆ βολέτε, Θεωδωρῆ;» καὶ τοῦκα νὸ σινῶρα.
Μὰ κι' ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήρ, ὁ Ρήγας ὁ Μαγαρῶς,
μ' ἴκαν αὐτὸ τρίκέραλο μ' ἀντίκρυσε σῶν γῆρας,
κι' ἄργιψε γιὰ τὴν Τριπλῆ κι' ἰκῆνιου νὰ παραλῆρ
μὴ ἴθελε σῶνει καὶ καλά μαζὶ του νὰ μὴ πάρα.
Κι' ἰγώ τοῦ; εἶπα: «Καίξερ, κῆ ἀρίνητης; Ρηγῶδες,
γιὰ πολυκίραλον αὐτὸ μὴ σῆνηε καυῶδες,
κι' ὁ Θεωδωρῆς μὲς ἴσταν Τριπλῆ δὲν χῶνει τὴν Ἑλλάδα,
ῥνηξ, καθῶρας καὶ σπαθὶ νὰ πάτε νὰ χαθῆτε,
κι' ὅταν μὲς ἴσταν Ρωμικῶ οτηνῆν ἡ φροσυλάδα
ἰλιτα τότε, Καίσαρες, μ' ἴμαξ νὰ μετρηθῆτε.»
Κι' οἱ τρεῖς Ρηγῶδες ἔρωγαν μὴ δακρυσιμένα μάτι
γιὰ τοῦ Ντελῆ τὰ πείσματα καὶ τὰ πολλὰ γενῆτι.

Β'.

Λάμπει ἴσταν ἴλιρ τὸ βουὸ, τὸ ρέμμα, τὸ λαχάδι,
ρεγγουλαὶ κι' ὁ Θεωδωρῆς σῶν λαμπῶρ πιτράδι,
κι' ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς μὴ τίτοια λόγιχ σκούξι:
«ὀίλου νὰ πάρου ἴσταν Τριπλῆ κι' ἰμένα τὸν κουφλοῦξ»,
μὰ ἴω, ποῦ πάντα τῆς Φραγκίξ; ἰφῆνωσε τὸν νοῦ,
λέω ἴσταν Γάλλο τὸν Μπουρῆ, ἴσταν Ρῶσο τὸν Ὀισῶ,
πῶς τῆς Τριπλῆς ὁ Θεωδωρῆς κῆλῶνα δὲν θὰ γίνη
καὶ πάντα σύμμαχος πιστὸς τοῦ Πατισῶθ ἄ μῆιν,
καὶ μοναχῆ μὴ τῆρα του καμῆτῆ φορὰ νὰ πάρα
διπλῆ, τριπλῆ καὶ τετραπλῆ μακῶρας κι' ἰχῆθῆξ.
Τίτοια ἰμιλί γιὰ νὰ τῆκου καὶ ἴσταν τῆ Βουλῆ κι' ἄλλου,
καὶ μῆσα ἴσταν διπλωματικῶν ἀκούσθη τὴν λόξα:
«χαρὰ ἴσταν καγκελῆρι, χαρὰ ἴσταν Καρκαλοῦ,
καὶ Κοινοῦ νῆταν δὲν ὄχη τίτοια πῶρα.»

**Μὲς ἴσταν νίλα τὴν πολλῆ
Κιδωτῆς τοῦ Φασουλιῆ.**

Κατακλυσῶς ἀπῆσιος, κατακλυσῶς φροκῶδες,
κι' ὁ Φασουλιξ μὴ τὰς βροντῆς ἰβρίντι ὀρωῶδες.
καὶ πρῶθον τοῦ βῆματος κατακλυσῶς τὸν ὀσῶν
ὄς Νῆε κατεκοῦσε μεγάλην Κιδωτῶν,
κι' ἰβῆσας ἴμα πῆμολοι μῆρῶ μετὰ μεγάλου,
τοῦς σκῆλους, τῆς γαιθῆρας του, καὶ πῶν ἀπατητῶν,
τοῦς Τερταρειοῦς θῆματος ἰκῆλῆς θῆατῶρας
κι' ἰφῆνιτε πρὸς Ἄραρη, τῆς Ἀραρινῆς ὄρας,
πῆλῆ Ἀραρῆ δὲν ἰκῆνιτε, καὶ τοῦσαν ἰκῆλῆ πῆρα
δῆ κι' ἰκῆνιτε τῆσῶς τοῦ Πατισῶθ μαχῆρας.

**Ἄπλοὶ καὶ σκέτοι γῆμοι
ἀγαπῆτου μας βλάμν.**

Ὁ προσήλιξ μας ἄθῶνος ὁ Κῆρος τῆς Ἑστίας,
καλέρι πλήρης πνεύματος καὶ θέρμης κι' ἰφροσῆσις,
μὴ τὴν Δανάην Κουμανη ἰγίνηας ζευγῆρι,
ἰνα κορίτσι μῆλαμα καὶ κορισῶν καμῆρα,
Κι' ἀνῆλλῆταν κι' ὀσταῖρωσαν τὰ νηρικὰ στεφῆνια
μὴ τῶσῶν ἰφῆρῆρας
ἴ θῆσιπονα τοῦ Φασουλιῆ κι' ὁ Δῶσιος ὁ Σπῆρος,
ἄφροσῆλιξ τῆς εἰτίας κι' ἰγῆτης τοῦ κῆλῶρος,
καὶ με: αὐτῶν κι' ὁ Φασουλιξ εὐχῆθῆ διαπῶρος
νὰ γίνου σῆρῶλα χῆρῆς καὶ σῆρῶνα τοῦ γῆμου.